

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

ARTA DE A ZBURA

Învinge sorții

Rezultatele neobservate

Sunt și ele bune

Înfrânge dragonul

Și învinge-ți frica

NOTA EDITORULUI PROMISIUNILE LUI DUMNEZEU

În cartea Geneza, capitolul 12, când Avraam avea 75 de ani, Dumnezeu i-a promis urmași. Apoi din nou, în capitolul 13. Mai târziu, în capitolul 15 Dumnezeu i-a promis un fiu și urmași cât stelele cerului. În capitolul 16, când Avraam avea 86 de ani i s-a născut Ismael, însă Dumnezeu i-a spus că acesta nu era fiul promis. În capitolul 17 Avraam avea 99 de ani, iar Dumnezeu i-a promis din nou un fiu și „nenumărați urmași” și din nou în capitolul 18. În cele din urmă, în capitolul 21, când Avraam avea 100 de ani și Sara 90 de ani, s-a născut Isaac. Avraam a continuat să creadă cuvântul lui Dumnezeu de-a lungul anilor, chiar deceniilor, până ce a ajuns să culegă binecuvântarea, la momentul lui Dumnezeu.

Când Faraonul i-a eliberat în cele din urmă pe evrei iar Moise i-a condus afară din Egipt, Dumnezeu le-a spus „să se întorcă”¹ și să facă tabără la Marea Roșie. Apoi i-a spus lui Moise că îl va face pe Faraon să îi urmărească, ceea ce s-a și întâmplat. Evreii ar fi preferat cu siguranță să părăsească Egiptul fără nicio complicație, iar Moise cu siguranță ar fi preferat să nu se confrunte cu panica și furia evreilor când au văzut că sunt blocați. Înaintea lor era marea; în spatele lor erau carele de luptă ale Faraonului. Însă acesta era planul lui Dumnezeu. El spusese: „Eu voi împietri inima lui faraon și-i va urmări; dar faraon și toată oastea lui vor face să se arate slava Mea”.²

Dumnezeu a permis ca situațiile lui Avraam și Moise să devină critice încât să nu mai existe altă alternativă decât miracolul de la El. Însă avea nevoie și ca ei să rămână fermi în credință chiar dacă nu înțelegeau ce făcea El.

Există o vorbă „ora cea mai întunecată este chiar înainte de răsărit”. Când îți se pare că îi ia o veșnicie lui Dumnezeu să se miște sau să răspundă – nu renunța! Cele mai extraordinare lucrări ale lui Dumnezeu sunt în situațiile imposibile.

Samuel Keating
Editor executiv

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS
în atenția lui: Christian
C.P. 129, O.P. 72
cod 032468
București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com

Editori	Samuel Keating
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

© 2016 Activated.

Toate drepturile rezervate.
Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-190-X

1. Exodul 14:2

2. Exodul 14:4

Nu vă îngrijați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice priecere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Iisus. – Filipeni 4:6-7

DE GABRIELA DELORENZO

MÂNA MEA ÎN MÂNA LUI DUMNEZEU

ÎN ÎNCERCAREA MEA DE A-MI ATINGE ȚELURILE și de a-mi vedea visele împlinite am ajuns să fiu în prezent în situația că lucrurile par cam nefavorabile în viitor. Nu prea am ce face personal ca să progrez și nu prea văd ce îmi rezervă viitorul.

Stăteam neliniștită întinsă pe pat, gândindu-mă la situația mea și încercând să mă rog, când am început să meditez la imaginea descrisă de Minnie Louise Haskins în poezia ei „Poarta anului”: Pune-ți mâna în mâna lui Dumnezeu, iar El va fi pentru tine mai mult decât o lumină și mai bun decât un drum cunoscut.

Am încercat să mă vizualizez punându-mi mâna în mâna lui Dumnezeu și lăsându-L pe El să

mă ghideze. I-am cerut din nou și din nou să mă ajute să mă calmez și până la urmă am auzit vocea Lui ușoară răzbind printre gândurile mele confuze: *Cum poți să îți pui mâna în mâna Mea dacă mâinile tale sunt pline?*

Atunci mi-am dat seama că mă țineam prea strâns de planurile mele. Aveam un anumit program și un anumit fel în care doream să se întâmple lucrurile și credeam că numai așa voi putea fi fericită. Însă mă simțeam frustrată fiindcă una după alta, lucrurile nu mergeau conform planului meu.

Este bine să ai țeluri și să-ți planifici, dar ar trebui să o faci împreună cu Dumnezeu nu de unul singur. Eu nu am reușit prin puterile mele. A trebuit să am încredere și

să cred că dacă Dumnezeu mi-a călăuzit planificarea mă va ajuta și cu realizarea țelurilor mele, la vremea știută de El. Ajută să ai și puțină răbdare!

Drumul meu este încă neclar. Nu sunt sigură de ce îmi rezervă viitorul, dar știu că dacă îmi pun mâinile goale în mâinile lui Dumnezeu, El mă va călăuzi și va fi pentru mine lumina de care am nevoie. Mă vizualizez cum îmi dau drumul și atunci mă liniștesc. Atunci adorm, cu un sentiment de siguranță că Dumnezeu le va rezolva pe toate.

GABRIELA DELORENZO
TRĂIEȘTE ÎN GERMANIA,
UNDE STUDIAZĂ SĂ FIE BONĂ
PROFESIONISTĂ. ■

AȘA SPUNE DUMNEZEU, AȘA ESTE

DE VIRGINIA BRANDT BERG, ADAPTAT

Acesta este secretul bucuriei. Nu ne vom mai strădui să ne urmăm drumul ci ne vom încredința pe noi înșine, ușor și simplu, căilor Sale, acceptăm voia Sa și astfel ne găsim pacea. – Evelyn Underhill (1875-1941)

Nu există un minut în care Dumnezeu să nu fie în control. Relaxează-te! Te acoperă El. – Mandy Hale

DUPĂ CUM ȘTIM, oamenii nu se prea țin de promisiuni, însă Dumnezeu întotdeauna și le îndeplinește. Cuvântul Său spune că El „poate să facă nespuse mai mult decât cerem sau gândim noi”.¹ Dumnezeu își susține promisiunile așa că revendică-le când ai nevoie iar El nu te va lăsa.

Ai avut vreodată un prieten pe care te puteai baza complet, care îți era total alături chiar și când lucrurile mergeau prost? Astfel de prieteni sunt rari, însă cât de mult îi prețuim! Cineva a spus: „Există o legătură ciudată între om și lucrul pe care l-a descoperit a fi

adevărat și de încredere. Ceva te leagă de cel de care poți depinde la nevoie”. La fel, oricine a încercat și s-a încrezut în promisiunile din Biblie atunci când nu a avut vreun alt ajutor, nicio altă speranță, nimic altceva de ce să se țină, a descoperit că sunt perfect de încredere. Noi știm din experiență că ne putem încrede complet în fiecare cuvânt și ne putem baza pe el.

Tot ce cere Dumnezeu este simplă credință – să Îl iei pe Cuvânt și să accepți promisiunile Sale așa cum sunt. Mulți oameni moderni cred că este ridicol și imposibil să iei în serios promisiunile lui Dumnezeu și să le valorifici din Banca Raiului prin ceea ce cerem – însă exact asta vrea Dumnezeu ca noi să facem.

Cei cu credință fac în fiecare zi lucruri despre care scepticii spun că nu pot fi făcute. Cei cu credință îndrăznesc să ia promisiunile din Cuvântul lui Dumnezeu așa cum sunt, să le aplice situațiilor lor și să acționeze în consecință – iar ei primesc în schimb cele mai minunate răspunsuri la rugăciune, cele mai minunate soluții și susținere materială.

Aceste minunate și prețioase promisiuni îți stau la dispoziție.² Dumnezeu le-a dat și personal pentru tine și nu se va dezice de la Cuvântul Său.

VIRGINIA BRANDT BERG (1886-1968) A FOST EVANGHELISTĂ ȘI PASTOR AMERICANCĂ. ■

1. Efeseni 3:20

2. Vezi 2 Petru 1:4.

Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau prigonirea, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia? Totuși, în toate aceste lucruri, noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit. – *Romani 8:35,37*

MAI MULT DECÂT BIRUITORI

DE MARIA FONTAINE, ADAPTAT

TE-AI OPRIT VREODATĂ SĂ TE ÎNTREBI „De ce sunt aici în viața asta? Ce înseamnă pentru mine personal?” Este o întrebare obișnuită mai ales atunci când trecem prin momente dificile.

Știm, bineînțeles, că Dumnezeu ne-a pus aici ca să-L iubim pe El și să-i iubim pe ceilalți oameni.¹ Însă când trecem noi înșine prin situații speciale care fac parte din propriul nostru drum în viață, s-ar putea să ne fie uneori greu să înțelegem toate lucrurile care ne vin în cale. Atunci parcă ne izbim de niște ziduri de cărămidă. Atunci avem nevoie de o părere din exterior, de la Cineva care vede imaginea de

ansamblu pe care noi nu o vedem.

Eu cred că unul din lucrurile importante în viață este să învățăm din toate lucrurile care ne ies în cale. Aceste experiențe, cuplate cu sfatul lui Dumnezeu, ne vor da cunoașterea, înțelegerea și înțelepciunea Duhului Sfânt. Nu există scurtături la procesul de învățare și de maturizare.

Noi Îl avem pe Omul cu răspunsurile, iar El ne călăuzește în direcțiile bune atunci când Îl urmăm, însă ne-ar fura de toate beneficiile acestei vieți dacă ar scurt-circuita experiențele dificile și ne-ar scoate din ele fiindcă unori sunt dureroase sau traumatice.

Eu cred că El, în dragostea Sa, știe exact de ce experiențe avem nevoie ca să creștem și să ne maturizăm, nu

doar pe moment dar și în imaginea de ansamblu a eternității. Eu am încredere în El atunci când spune că nu va lăsa să ni se întâmple nimic mai greu decât putem duce. El este Dumnezeu universului. Dacă există cineva care să știe ce este cel mai bine pentru noi și să ne poată croi viețile în așa fel încât să putem câștiga cât mai multe din experiențele noastre atunci El este acela. El știe cu siguranță ce este necesar, mai bine decât oricare dintre noi am putea ști din perspectiva noastră limitată și finită.

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI, PETER AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ■

1. Vezi Matei 22:36-40.

REZULTATELE NEOBSERVATE

DE ANDREW MATEYAK

ÎN MUNCA MEA DE MISIONAR VOLUNTAR este important pentru mine să am rezultate și să fac progrese în răspândirea Evangheliei. Dar tot așa cum cineva plantează un păr și îi ia cam patru până la șase ani până să producă fructe,¹ nici eu nu văd uneori imediat rezultatele muncii mele iar asta poate fi descurajant.

Când aveam cam 20 de ani mergeam cu fratele meu în parcul orașului ca să distribuim pamflete creștine și să vorbim cu oamenii despre Iisus. Majoritatea celor pe care îi întâlneam erau studenți, deși am întâlnit și oameni de toate clasele sociale. În general oa-

menii cu care vorbeam și cărora le dădeam ceva de citit ascultau, zâmbeau și se rugau cu noi, dar nu îi mai reîntâlneam. Uneori mă întrebam *Oare chiar are vreun rezultat ceea ce facem?* Trebuia să accept prin credință că Dumnezeu va lucra în viețile lor.

Să revin la prezent. Recent am fost cu soția și copiii mei să ducem noul număr al revistei *Activated* unuia dintre prietenii noștri din oraș. Acesta este managerul unui restaurant și de obicei ne invită să luăm masa acolo în timp ce citim și vorbim cu el. Însă când am ajuns acolo am descoperit că era ziua lui liberă.

Îl înlocuia o doamnă de vreo 30 de ani. S-a uitat la mine și a spus: „Tu ești Andrew, misionarul, nu-i așa? Când eram la liceu tu și fratele tău mi-ați dat ceva să citesc în parc și v-ați rugat cu mine ca

să-L primesc pe Iisus.”

Am fost așa de încurajat. Eforturile mele au avut efect în viața cuiva și chiar au revenit ca să mă binecuvânteze. Mi-am amintit de versetul în care Iisus a spus: „Iar sămânța căzută în pământ bun este cel ce aude Cuvântul și-l înțelege; el aduce rod: un grăunte dă o sută, altul șazeci, altul treizeci”.²

Poate că nu vedem întotdeauna imediat rezultatele muncii noastre și al faptelor noastre bune, însă Biblia promite că Cuvântul lui Dumnezeu nu se întoarce singur.³ Dacă îl ascultăm și facem ce ne-a spus să facem atunci putem fi siguri că va avea rezultate!

ANDREW MATEYAK ESTE MEMBRU ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN FILIPINE. URMĂREȘTE-I MUNCA ÎN PROFILUL SĂU DE FACEBOOK. ■

1. Vezi <http://www.starkbros.com/growing-guide/article/how-many-years>.

2. Matei 13:23

3. Vezi Isaia 55:11.

DE UDAY PAUL

ARTA DE A ZBURA

CHIAR ACUM CITESC O CARTE DESPRE FRAȚII WRIGHT, cei care au inventat și au construit primul avion de succes și au făcut primul zbor controlat. A fost un vis dintotdeauna al omenirii de a cuceri aerul și de a zbura ca păsările și deși baloanele cu aer cald erau deja în folosință de ceva vreme se considera universal valabil că zborul omului cu aparate mecanice era imposibil.

Însă Wilbur și Orville Wright nu au luat în seamă corul vocilor sceptice din jurul lor. Observând cu atenție zborul păsărilor au ajuns să înțeleagă anumite secrete ale aerodinamicii. Și-au construit și au testat propriile lor mașini de zbor, cu unele dintre ele eșuând, însă cu fiecare rată au câștigat mai multe cunoștințe și experiență practică. Wilbur și Orville au perseverat iar în cele din urmă au conceput și construit primul avion din istorie, Flyer, anunțând zorii unei noi ere în aviație, ceea ce a schimbat radical lumea.

Am găsit și în Biblie oameni care au fost mari exemple de credință, hotărâre și perseverență. Profetul Ilie, din Vechiul Testament, s-a rugat pentru ploaie în timpul unei secete severe care a chinuit Israelul trei ani și jumătate. El s-a pus în genunchi și s-a rugat din

nou și din nou cu ardore până a văzut rezultatul.¹

Când Moise a fost chemat de Dumnezeu să-și elibereze poporul din sclavia Egiptului, inițial a încercat să se eschiveze, argumentându-se cu Dumnezeu că nu era capabil de o îndatorire atât de monumentală. În final însă el L-a ascultat pe Dumnezeu și a înfruntat mărețul imperiu al vremurilor sale, câștigând libertatea poporului său.

Un alt exemplu de perseverență în fața unei sorți extreme este Pavel. El i-a persecutat pe discipolii lui Hristos până când Iisus i-a schimbat radical viața și l-a chemat să fie un apostol, după care a fost el însuși persecutat de autoritățile religioase și cele civile tot restul vieții sale. Însă și-a continuat munca astfel încât a reușit să evanghelizeze aproape tot Imperiul Roman din vremea sa și să schimbe fața civilizației.

Toți aceștia și alții ca ei au fost oameni ai credinței care au avut o viziune și credința, inițiativa și curajul de a vedea acea viziune realizată. Și astfel ei au schimbat lumea.

UDAY PAUL TRĂIEȘTE ÎN BANGALORE, INDIA, UNDE PREDĂ CURSURI DE ENGLEZĂ ȘI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ. ■

1. Vezi 1 Regi 18:42-45.

DE PETER AMSTERDAM, ADAPTAT

Înrânge dragonul

ÎN DECURSUL VIEȚILOR noastre ne confruntăm cu situații și ocazii care au potențialul de a deschide uși noi pentru viitorul nostru. Uneori este foarte clar că Dumnezeu deschide o ușă; alteori avem doar un presentiment în inima noastră. Acesta este de obicei însoțit de un sentiment de entuziasm și de anticipare pozitivă care ne cheamă să ne avântăm pe teritorii necunoscute.

După ce ne-am pregătit și am evaluat un plan suntem în postură de a lua o decizie și de a trece la acțiune. Totul este stabilit, suntem gata să începem. Dar apoi ce se întâmplă? De ce uneori *amânăm* să luăm acea decizie sau evităm să facem pri-

mul pas atât de necesar?

De obicei vinovatul este frica, care poate fi chiar paralizantă. Frica apare și în viața mea în mai multe feluri. Recunosc că există momente când îmi este frică de eșec sau să nu fac vreo greșală sau dacă ceva mă va costa muncă grea și sacrificiu.

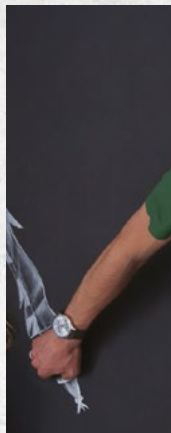
Acestea nu sunt singurele tipuri de frică care ne împiedică. Uneori a face următorul pas implică să cerem sfatul, ajutorul financiar, sau permisiunea cuiva. În astfel de situații iese la iveală teama de a nu fi respinși. Chiar dacă nu ne facem timp să ne analizăm și să ne identificăm emoțiile și să punem în cuvinte aceste temeri, ele există și ne trag în urmă.

Deci ce putem face în această privință?

Cuvântul lui Dumnezeu spune: „În dragoste nu este frică; ci dragostea desăvârșită izgonește frica; pentru că frica are cu ea pedeapsa; și cine se teme n-a ajuns desăvârșit în dragoste”.¹

Dacă avem încredere în bunătate lui Dumnezeu și dacă credem că El dorește să ne binecuvânteze, atunci aceasta ne ajută să ne depășim frica. Însă această victorie asupra fricii nu poate fi doar în gândurile noastre; nu este doar o chestiune filozofică sau spirituală. Adesea Dumnezeu se așteaptă de la noi să ne înfruntăm temerile, să trecem la acțiune și să

1. 1 Ioan 4:18

ne mișcăm în direcția cea bună. Trebuie să ne controlăm temerile și să le depășim ca să fim liberi să ne urmăm viețile și să trăim din plin experiențele pe care Dumnezeu le dorește pentru noi.

Să spunem, spre exemplu, că ai scris o carte și cauți pe cineva să ți-o promoveze. Între timp hotărăști să ți-o distribuie personal în librării. Așa că iei câteva bucăți și mergi să îți susții ideea managerilor de magazine și celor care au autoritatea să poată să te ajute. Dar nu este așa de ușor pe cât credeai să le ceri să-ți promoveze cartea. De fapt este așa de greu că nu primești nici o comandă și te gândești să renunți. Apoi amâni. Mergi către librării dar te întorci din drum spunându-ți că *Nu este momentul potrivit; azi sunt prea ocupați*. În cele din urmă ajungi să scoți cărțile din portbagajul mașinii gândind că poate sfârșitul anului școlar (sau al concediului sau al vacanței sau orice altceva) va fi un moment mai potrivit.

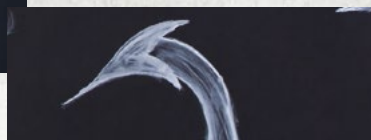

Acelaș scenariu de amânare, care duce la inactivitate, poate apărea în nenumărate alte situații sau circumstanțe. Alte exemple ar putea fi să ceri o mărire de salariu, să cauți o bursă de studii, să inviți pe cineva la o întâlnire amoroasă, să duci o relație la nivelul următor, să ți se dea mai multă responsabilitate la muncă, etc.

Dacă avem un vis, *a dori* nu ne va ajuta să îl împlinim. Când ne spunem că mâine este mai bine din oricare motive este de obicei doar o scuză. Ne este teamă și în loc să recunoaștem și să facem pași către împlinirea visului, ne convingem să renunțăm iar apoi căutăm scuze pentru lipsa noastră de acțiune.

Trebuie să facem primul pas. Adesea, cu cât așteptăm mai mult devenim tot mai neliniștiți. Ne obișnuim cu lucrurile așa cum sunt iar schimbarea devine tot mai grea și mai înfricoșătoare și mai neplăcută.

Progresul și dezvoltarea necesită un oarecare disconfort. După cum spunea instructorul meu de schi: „Dacă vrei să ajungi bun la schi tre-

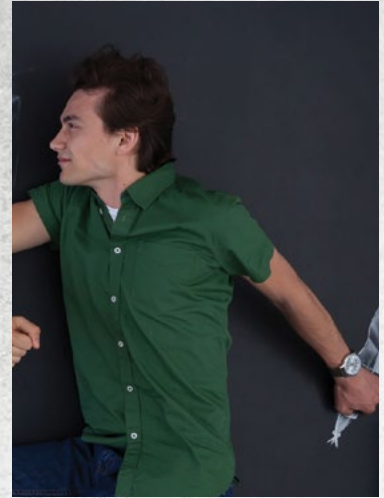

buie să ajungi să te simți confortabil cu inconfortabilul”.

Un lucru important dacă vrei să îți depășești zona de confort este să începi *înainte* să te simți pregătit să începi. Dacă aștepti până simți că ești „pregătit” ... ei bine, știi la ce duce asta – amânare, distragerea atenției, perfecționism și, din păcate, inactivitate totală. Realistic vorbind, nu te vei *simți* niciodată pregătit. Dar dacă îți poți face curaj să *începi*, chiar dacă nu te simți pregătit, vei ajunge departe.

Cu cât ne avântăm mai devreme și îndurăm acei primi pași teribil de inconfortabili, cu atât mai repede trecem de partea înfricoșătoare și începem să avem mai mult succes. Este un ciclu previzibil: decide ce vrei să faci, fii încrezător în binecuvântarea lui Dumnezeu pentru lucrul acela, fă-ți un plan, angajează-te să îl urmezi, începe, apoi continuă și continuă, iar cu timpul vei fi mai bun și mai bun!

Când trebuie să faci ceva ce îți

este greu, întreabă-te: *Ce mi se poate întâmpla mai rău?* Când răspunzi la această întrebare și ești hotărât să faci față chiar și celui mai rău scenariu, aceasta te eliberează de tensiune și te ajută să îți confrunți temerile.

De asemenea, dacă te pornești într-un proiect nou sau ceva ce te neliniștește și te înspăimântă, te ajută să accepți că uneori mai poți fi și neîndemânatic, că te împiedici și nu ești perfect. Înțelege și acceptă că nu vei fi bun de la început. De fapt, s-ar putea să dai greș la început, dar este în regulă.

Nu este nimic greșit în a fi neîndemânatic în timp ce înveți ceva nou, așa că dă-i-nainte, oricare ar fi provocarea ta, spunându-ți *Este perfect normal să nu fiu încă foarte bun. Voi ajunge să fiu mai bun. Acum parcurg pașii spre perfecționare.*

Când îți diminuezi așteptările pentru un succes imediat îți este de fapt mai ușor să faci primul pas într-o provocare nouă. Cu această atitudine „începuturile” care ne spe-

rie pot deveni porți către un progres uimitor.

Iată o poveste la care ne putem raporta cu toții, așa cum a fost spusă de Rory Vaden:

Am auzit odată o poveste despre o femeie blocată la etajul 80 într-o clădire în flăcări. Era îngrozită de înălțimi și de spațiile închise și când s-a pornit alarma de incendiu a refuzat să-și urmeze colegii pe casa scării ca să se evacueze în siguranță.

Când pompierii au verificat clădirea au găsit-o ascunsă sub biroul ei, așteptând să moară. Țipa „Sunt speriată, sunt speriată!” când pompierii insistau să meargă pe scări, până când un pompier i-a spus: „Este în regulă, doar mergi așa speriată.” I-a tot repetat asta până au coborât cele 80 de etaje, până a adus-o jos în siguranță.

Cu toții facem față în carierele noastre la astfel de momente – când știm că ceva trebuie făcut dar teama ne reține. Ca să reușim trebuie să ne facem obiceiul de a acționa în ciuda temerilor noastre. Este în regulă să fii speriat – acționează în timp ce ești speriat. Este în regulă să fii nesigur – acționează și dacă ești nesigur. Este în regulă să te simți inconfortabil –

acționează și dacă ești inconfortabil. Doar fă ceva.²

Aș spune că acel prim pas descurajator este partea cea mai grea. Următorul mare test vine cu *persistentența*. Când nu ești bun la ceva te confrunți cu multe „eșecuri” aparente. Dar dacă faci lucrul acela din nou și din nou și înveți din reacțiile pe care le primești, curând vei ajunge să fii bun iar apoi foarte bun.

Putem fi foarte stingheriți și speriați la început de o provocare nouă. Dar dacă ne lansăm în mod intenționat și facem ceea ce ne sperie, ne devine din ce în ce mai ușor și ajungem să ne descurcăm mai bine. În final nu ne va mai fi frică. Așa ne învingem temerile!

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA SA, MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ■

2. „To Reach the Top, Do What Others Won't” („Ca să ajungi în vârf, fă ce alții nu ar face”), CNN, 12 martie 2012

ÎNFRUNTĂ-ȚI FRICA

ÎNTĂRIȚI-VĂ ȘI ÎMBĂRBĂȚI-VĂ! Nu vă temeți și nu vă înspăimântați... căci Domnul Dumnezeuul tău va merge El însuși cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa. – *Deuteronom 31:6*

Dacă aștepti vremea perfectă nu vei semăna niciodată. Dacă îți este teamă că orice nor va aduce ploaie nu vei secera niciodată. – *Eclezias-tul 11:4 (traducere din versiunea în limba engleză ușor de citit)*

Când îți confrunți temerile le diminuezi puterea. – *Mark Burnett (n. 1960)*

Nu aștepta. Nu va fi niciodată momentul optim. – *Napoleon Hill (1883-1970)*

Inactivitatea dă naștere la îndoielă și teamă. Acțiunea dă naștere la încredere și curaj. Dacă dorești să îți depășești temerile nu sta acasă pe gânduri. Pornește și pune-te pe treabă. – *Dale Carnegie (1888-1955)*

Câștigătorii sunt cei care își fac un obicei din a face ceea ce alții nu se simt confortabil să facă.

– *Ed Foreman (n. 1933)*

Așteptând să îți faci curaj este o altă formă de amânare. Oamenii cei mai de succes acționează chiar dacă se tem! – *Autor necunoscut*

Ratezi 100% șansele pe care nu le urmezi. – *Wayne Gretzky (n. 1961)*

Fă lucrul de care te temi și continuă să-l faci... aceasta este calea cea mai rapidă și mai sigură descoperită vreodată de a-ți învinge frica. – *Dale Carnegie*

Fiecare dintre noi trebuie să ne confruntăm și să ne înfruntăm temerile. Modul cum ne înfruntăm temerile va determina direcția în care ne vom îndrepta cu restul vieții noastre. Fie trăim aventura fie ne lăsăm limitați de frica de ea. – *Judy Blume (n. 1938)*

Cu fiecare experiență în care te oprești cu adevărat și îți confrunți temerile câștigi tărie, curaj și încredere. ... Trebuie să faci ceea ce crezi că nu poți face.

– *Eleanor Roosevelt (1884-1962)*

Cel mai mare eșec este eșecul de a încerca. Când mor vreau aceste patru cuvinte pe piatra mea de mormânt: „Cel puțin a încercat”. Pentru slava lui Dumnezeu. Trebuie să îți asumi riscuri. Aceasta aduce abundența. Aceasta aduce succesul în viață. Să nu-ți fie frică să încerci inconfortabilul căci acolo sunt roadele.

– *Rick Warren (n. 1954)*

[Lucrurile pe care trebuie să le facem ca să ne atingem țelurile] pot fi inconfortabile la început. Și ce dacă? Fă-le oricum! Una din modalitățile de a trece de disconfort este să faci acel lucru neplăcut. – *Jack Canfield și Mark Victor Hansen, Factorul Aladdin (New York: Berkley Trade, 1995)* ■

CONCENTREAZĂ-TE ASUPRA SCOPULUI

DE STEVE HEARTS

**UNA ESTE SĂ VISEZI SĂ ÎȚI
ATINGI UN ȚEL ȘI ALTA ESTE
SĂ REALIZEZI ÎNTR-ADEVĂR
CEVA.**

Acesta este un prim pas important. Pentru unii înseamnă începutul unui nou proiect. Pentru alții să își însușească o meserie nouă. Iar pentru alții să facă o schimbare în vreun obicei al lor sau în stilul de viață. Oricare ar fi situația, necesită efort, perseverență și de obicei sacrificiu ca visele noastre să devină realitate. Odată ce înțelegem lucrul acesta depinde de fiecare dintre noi, individual, să decidem cât de hotărâți suntem să ne atingem țelul, oricare ar fi el, și cât de mult suntem dispuși să dăm din noi ca să ne vedem visele împlinite. Aici intervine importanța motivării.

Mama mea a fost foarte hotărâtă să mă învețe să citesc Braille, în ciuda lipsei mele inițiale de motivare și de dorință;

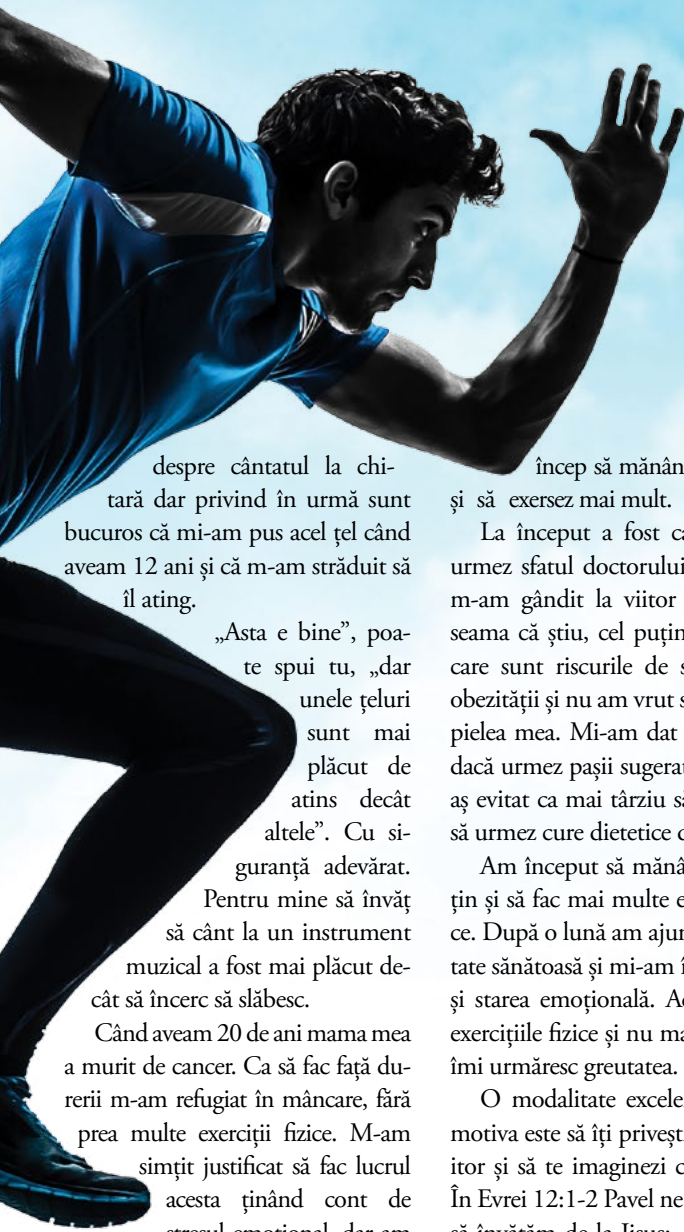
1. www.just1thing.com

până când am auzit de alți copii orbi de vârsta mea care au învățat asta iar apoi au putut să își citească singuri cărțile și poveștile preferate. Din acel moment am devenit și eu conștient în învățarea scrisului Braille, care mi-a luat cam trei luni. Dar pentru că m-am concentrat intens asupra acestui obiectiv acele trei luni mi s-au părut mai mult ca trei săptămâni. Iar când am putut citi Braille, scrisul a fost și mai ușor.

Pe când aveam șase ani i-am auzit pe cei doi frați ai mei, mai mari, cântând la chitară și mi-am dorit să pot face și eu la fel. Dar când unul dintre ei mi-a pus în mână o chitară și a încercat să-mi dea o primă lecție am fost frustrat și mi-am zis că voi renunța fiindcă mă dureau degetele de la apăsat corzile și mi se părea imposibil să îmi amin-

tesc atât de multe poziții pentru degete pentru atâtea acorduri.

Doar când am ajuns de 12 ani am luat eu o hotărâre să învăț să cânt la chitară, în ciuda dificultăților inițiale. Am fost mai atent la ce eram învățat și am exersat ce am învățat. Au fost și atunci momente de frustrare, iar uneori m-am simțit obosit de atâta efort. Însă m-am gândit la țelul meu și asta m-a motivat și m-a inspirat iar în mai puțin de un an cântam alături de frații mei. La ora actuală încă învăț lucruri noi

despre cântatul la chitară dar privind în urmă sunt bucurosi că mi-am pus acel țel când aveam 12 ani și că m-am străduit să îl ating.

„Asta e bine”, poate spui tu, „dar unele țeluri sunt mai plăcut de atins decât altele”. Cu siguranță adevărat.

Pentru mine să învăț să cânt la un instrument muzical a fost mai plăcut decât să încerc să slăbesc.

Când aveam 20 de ani mama mea a murit de cancer. Ca să fac față durerii m-am refugiat în mâncare, fără prea multe exerciții fizice. M-am simțit justificat să fac lucrul acesta ținând cont de stresul emoțional, dar am început să pun constant în greutate. Doctorul de familie mi-a spus că deși nu sunt obez risc să devin așa dacă nu

încep să mănânc mai puțin și să exerszez mai mult.

La început a fost cam greu să urmez sfatul doctorului. Dar când m-am gândit la viitor mi-am dat seama că știu, cel puțin de la alții, care sunt riscurile de sănătate ale obezității și nu am vrut să le simt pe pielea mea. Mi-am dat seama și că dacă urmez pașii sugerați de doctor aș evitat ca mai târziu să trebuiască să urmez cure dietetice drastice.

Am început să mănânc mai puțin și să fac mai multe exerciții fizice. După o lună am ajuns la o greutate sănătoasă și mi-am îmbunătățit și starea emoțională. Acum iubesc exercițiile fizice și nu mai trebuie să îmi urmăresc greutatea.

O modalitate excelentă de a te motiva este să îți privești țelul în viitor și să te imaginezi că l-ai atins. În Evrei 12:1-2 Pavel ne încurajează să învățăm de la Iisus: „Să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. Să ne uităm ținută la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noas-

Să nu obosim în facerea binelui; căci, la vremea potrivită, vom sece-
ra, dacă nu vom cădea de oboseală.
– Galateni 6:9

tre, adică la Iisus, care, pentru bucuria care-I era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu”.

Iisus și-a ținut ochii ațintiți asupra scopului de a-și împlini misiunea pe pământ și nu s-a lăsat influențat de nedreptățile pe care le-a suferit, inclusiv moartea, și de aceea azi noi avem mântuirea și viața veșnică în El.

Deci, care este secretul ca să ne atingem cu succes țelurile? După cum văd eu este să privim peste oboseala, munca și sacrificiul care îl implică și să privim înaintea, concentrându-ne să trecem linia de sosire.

STEVE HEARTS ESTE ORB DIN NAȘTERE. EL ESTE SCRIITOR, MUZICIAN ȘI MEMBRU ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN AMERICA DE NORD. ACEST ARTICOL ESTE ADAPTAT DUPĂ O POSTARE A SA PE SITE-UL JUST1THING,¹ UN SITE CREȘTIN PENTRU DEZVOLTAREA CARACTERULUI TINERILOR. ■

AJUTORUL VINE DE LA DOMNUL

DE ROSANE PEREIRA

Ajutorul lui Dumnezeu este disponibil tuturor. Chiar mai bine, El dorește să te ajute! Doar cere-l: *lisus, am încredere în Tine și doresc să Te am tot timpul lângă mine. Te rog să vii în inima mea și să mă ajuți să înfrunt furtunile vieții. Știu că, cu ajutorul Tău, pot trece de orice îmi vine în cale. Amin.*

UN MISIONAR A MURIT LA VÂRSTA DE 37 de ani lăsându-și soția cu șapte copii cu vârste cuprinse între 7 luni și 14 ani. Soțul era în procesul de a emigra din Argentina în Brazilia, așa că ea nu a primit pensie de văduvă de la nici una dintre țări. Ea trăia în Foz do Iguacu, un oraș la granița între Argentina, Paraguai și Brazilia. Surorile ei s-au oferit să o ajute cu creșterea copiilor dar ea s-a horărit să își țină familia împreună.

Cu ajutorul unui prieten și-a ținut deschisă mica afacere de serigrafie a soțului ei și, asemenea multor oameni care trăiesc acolo, și-a întemeiat o mică afacere de import-export – tricouri din Brazilia în Argentina, cartofi și usturoi din

Argentina în Brazilia și electronice din Paraguai în Brazilia.

Odată, pe când era cam strâmtorată cu banii și aducea un aparat de fax din Paraguai în Brazilia pentru un prieten a văzut o bătrână și un cuplu cu un bebeluș mergând în soarele dogoritor. I-a luat în mașină și a aflat că bărbatul era din același cartier din Rio ca și ea și avea nevoie de un fax ca al ei. S-a oferit să i-l cumpere iar micul profit pe care l-a făcut a fost suma exactă de care avea nevoie ca să-și plătească facturile restante.

În acei ani dificili ea s-a sprijinit pe promisiunea lui Dumnezeu: „Îți voi învăța copiii și ei se vor bucura de multă pace”.¹ Ea citea Biblia cu copiii ei în fiecare dimineață și se ruga pentru fiecare nevoie pe care o aveau.

Când a murit mama ei a reușit să obțină o subvenție pentru școlarizarea copiilor ei, deși hârțogăria a durat trei ani. Apoi s-a mutat înapoi la Rio ca să fie aproape de surorile ei.

Acum toți copiii ei au ajuns adulți onorabili, unii cu copii la rândul lor. În acei ani dificili ea s-a ținut de promisiunea din Psalmul 121:1-2: „Îmi ridic ochii spre munți... De unde-mi va veni ajutorul? Ajutorul îmi vine de la Domnul, care a făcut cerurile și pământul”.

De unde știu toate astea? Pentru că eu sunt acea femeie!

ROSANE PEREIRA ESTE PROFESORĂ DE LIMBA ENGLEZĂ ȘI SCRIITOARE ÎN RIO DE JANEIRO, BRAZILIA, ȘI MEMBRĂ ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL. ■

1. Isaia 54:13, traducere din engleză

MENTINE SCÂNTEIA

DE ANNA PERLINI

CÂND ERAM COPIL ÎMI AMINTESC că izbucneam în lacrimi la gândul că părinții mei îmbătrânesc. Îi iubeam foarte mult și numai gândul că într-o zi își vor pierde din păr și vor avea niște riduri era atât de greu! Analizând acum toate acestea probabil că mă îngrozea gândul procesului de îmbătrânire. Simțeam cu tărie că tot ce este frumos nu ar trebui să dispară sau să-și piardă strălucirea.

Pe parcursul timpului acea teamă a dispărut treptat. Nu pot spune cu sinceritate că sunt entuziasmată să îmbătrânesc, dar pe lângă faptul că acum mă simt mai puternică decât la 20 de ani probabil pentru că sunt mai activă fizic și am o dietă mai sănătoasă, acum încep să cred că ceea ce mă îngrozește mai mult este să devin bătrână în interior: să îmi pierd entuziasmul, idealurile și dorința de a continua să învăț și să progrez. Din acest motiv mă bucur de fiecare dată

când am ocazia să îmi depășesc limitele, să încep ceva nou și să rămân tânără în interior. Sunt doar o idealistă iremediabilă, atâta tot.

Cu câțiva ani în urmă am participat la o reuniune școlară și mi-am revăzut prietenii pe care nu îi văzusem de mai bine de 30 de ani. În tinerete am fost o elevă foarte bună și lideră în cauze politice și sociale. Apoi am hotărât să-mi dedic viața cauzelor misionare și umanitare și mi-am petrecut următorii 38 de ani făcând lucrul aceasta, adesea în situații foarte dificile, fără să acumulez lucruri materiale personale. În contrast, mulți dintre prietenii mei sunt acum oameni de carieră bine realizați – doctori, avocați și oameni de afaceri.

La un moment dat cineva a îndrăznit să îmi pună o întrebare arzătoare: „Dar... nu ai nici un regret? Erai o elevă strălucită. Toți te-am admirat și am crezut că vei deveni un mare doctor sau scriitor”.

I-am răspuns pur și simplu că

nu am astfel de regrete. Știu că mi-am găsit chemare lui Dumnezeu pentru viața mea și am urmat-o, ceea ce este forma supremă de răsplată. Toți au răsuflat ușurați și au exclamat aproape în unanimitate: „Suntem așa de bucuroși să auzim asta și să știm că încă lupți pentru idealurile pentru care ai depus atât de mult efort! Continui să fii un model de urmat pentru noi”.

Atunci mi-am dat seama că nu sunt singura care urăște să renunțe. Nu înseamnă că trebuie să pari mereu puternic și să nu faci niciodată greșeli. Oricum asta este imposibil și ai multe căderi pe drumul vieții, sau chiar momente când ești forțat să faci o pauză. La ce mă refer acum este să nu renunți complet, ci să continui să crezi, să dăruiești, să te miști și să te schimbi.

ANNA PERLINI ESTE COFONDATEA
TOARE A ORGANIZAȚIEI UMANITARE
PER UN MONDO MIGLIORE,¹
ACTIVĂ ÎN BALCANI DIN 1995. ■

1. <http://www.perunmondomigliore.org>

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

REZISTĂ

Nu renunța! Ține-te de Mine fiindcă te iubesc. Ține-te de Cuvântul Meu care dă curaj, tărie, credință, speranță, viață și putere chiar și acolo unde nu există acestea. Am atât de multe să îți dăruiesc, să îți arăt și să realizez prin viața ta. Te așteaptă atât de multe lucruri!

Nu renunța la toate câte am pregătite pentru tine doar pentru că nu le vezi. Acesta nu este sfârșitul ci doar o cotitură în drum. Știu că drumul pare întunecat, mohorât și sumbru, dar după colț vei avea parte de lumină, fericire și împlinire.

Pune-ți mâna în mâna Mea, precum un copil care are încredere deplină în tatăl lui iubitor și este dispus să meargă prin furtuna cumplită și zgomotoasă, deși i se pare atât de mare și de înfricoșătoare, ținându-se strâns de mâna sa. Cu mâna în mâna lui și pășind în noaptea întunecată și furtunoasă, puțin câte puțin și pas cu pas frica lui este înlocuită de credință fiindcă își vede tatăl călăuzind-l prin furtună, în siguranță și nevătămat.